

LBRIS

We know
books

VASILE ALECSANDRI
POEZII

Ediția a II-a, retipărită

Editura EMIA

CUPRINS

DOINE (1842 - 1852)

DOINA	5
STRUNGA	6
ANDRII-POPA.....	8
BABA CLOANȚA	11
HORA	16
GROZA	18
CINEL-CINEL.....	20
DORUL ROMÂNCEI	21
CÂNTEC OSTĂȘESC	22

LĂCRIMIOARE

STELUȚA	23
GONDOLETA	25
PE MARE	26
ADIO	27
LĂCRIMIOARE.....	29

SUVENIRE

PE UN ALBUM	30
ADIO MOLDOVEI	30

MĂRGĂRITARELE (1852 - 1862)

HORA UNIRII	32
DEȘTEPTAREA ROMÂNIEI	33
SENTINELA ROMÂNĂ	35
MUNTELE DE FOC	44
ÎNȘIRĂ-TE, MĂRGĂRITE	46
STELELE	60

PASTELURI (1862 - 187..)

MIEZUL IERNII	61
GERUL	62
BRADUL	63
SANIA	64
LA GURA SOBEI	65

NOAPTEA	65
DIMINEAȚA	66
FĂNTÂNA	67
MALUL SIRETULUI	67

VARIA

SOARELE, VÂNTUL ȘI GERUL	68
IMN LUI ȘTEFAN CEL MARE	69
ȘTEFAN VODĂ ȘI CODRUL	70
ȘTEFAN ȘI DUNĂREA	71

LEGENDE

CUZA VODĂ	74
DAN, CĂPITAN DE PLAI.....	75
LEGENDA RÂNDUNICII	87
LEGENDA CIOCĂRLIEI	92
LEGENDA LĂCRIMIOAREI	103

OSTAȘII NOȘTRI

PENEȘ CURCANUL	105
SERGENTUL	111
ODA OSTAȘILOR ROMĂNI	113
HORA DE LA PLEVNA	115

DIN PERIODICE

15 MAI 1848	116
ȚARA	117

POSTUME

FLUIERUL	119
ROMANȚA DE TOAMNĂ	120

NOTE BIOBIBLIOGRAFICE	121
-----------------------------	-----

DOINE (1842 - 1852)**DOINA**

Doina, doiniță!
De-aș avea o puiculiță,
Cu flori galbene-n cosiță,
Cu flori roșii pe guriță!

De-aș avea o mândrulică
Cu ochișori de porumbică
Și cu suflet de voinică!

De-aș avea o bălăioară
Naltă, veselă, ușoară,
Ca un pui de căprioară!

Face-m-aș privighetoare
De-aș cânta noaptea-n răcoare
Doina cea dezmierdătoare!

Doina, doinită!
De-aș avea o pușculiță
Și trei glonț în punguliță
Ș-o sorioară de bărdiță!

De-aș avea, pe gândul meu,
Un cal aprig ca un leu,
Negru ca păcatul greu!

De-aș avea vro șapte frați,
Toți ca mine de bărbați
Și pe zmei încălecați!

Face-m-aș un vultur mare,
De-aș cânta ziua, la soare,
Doina cea de răzbunare!

Doina, doiniță!
Și i-aș zice: “Mândruliță,
Mă jur p-astă cruciuliță
Să te țin ca un bădiță!”

Și i-aș zice: “Voinicele,
Să te-ntreci cu rândunele
Peste dealuri și vâlcele!”

Și le-aș zice: “Șapte frați,
Faceți cruce și jurați
Vii în veci să nu vă dați!”

Hai, copii, cu voinicie,
Să scăpăm biata moșie
De păgâni și de robie!

ANDRII-POPA

Cine trece-n Valea-Seacă
Cu hamgerul fără teacă
Și cu pieptul dezvelit?
Andrii-Popa cel vestit!

Șapte ani cu voinicie
Și-a bătut joc de domnie
Și tot pradă ne-ncetat,
Andrii-Popa, hoț bărbat!

Zi și noapte, de călare,
Trage bir din drumul mare,
Și din țară peste tot!
Fug neferii cât ce pot,

Căci el are-o pușcă plină
Cu trei glonți la rădăcină,
Ș-are-un murg de patru ani,
Care mușcă din dușmani,

Ș-are frați de cruce șapte,
Care-au supt sânge cu lapte.
Și nu-i pasă de nimic,
Andrii-Popa cel voinic!

Căpitane, frățioare,
Ce se vede despre soare?
Să zăresc vro patru cai!...
N-auziși tu de-un Mihai?

Căpitane, te gătește,
Mihai mândrul te gonește.
Iată-1, vine ca un zmeu!
Fă trei cruci la Dumnezeu.

Cum îi vede-n depărtare,
Popa strigă-n gura mare:
“Hai la goană de neferi!
Hai la horă de muieri!”*

A zis! țipă, se aruncă,
Trece șes, pâraie, luncă
Cu fugarul sprintenel
Și cu hoții după el.

Mihai mândrul vine iară,
Falnic ca un stâlp de pară,
Pe-un cal alb ce n-are loc
Și din ochi aruncă foc.

Fug cum fuge-o o rândunică,
Fug ca fulgerul când pică,
Și se duc voinicii, duc,
Cu urgie de haiduc!

Piept în piept!... câmpul răsună
Toți de tot dau împreună.
Toți la luptă-s încleștați,
Toți în sânge încruntați.

“Ura, frați!” caii nechează,
Sus văzduhul scânteiază.
“Ura!” moartea s-a ivit!
Vulturu-n zbor s-a oprit!

Zi de vară pân-în seară
Dau voinicii să se piară
Și cu fierul ascuțit,
Și cu pumnul amorțit.

Sângele-n răni gâlgâiește,
Glasu-n gură se sfârșește.
Zece-s morți! doi încă vii,
Mihai mândrul și Andrii.

Andrii fuge făr’ de-o mână,
Prinde murgul la fântână,
Dă pieptiș, sare pe șa
Și din gură zice-așa:

“Zbori, copile sprintenele,
Să mă scapi de chinuri grele,
Că mă jur, de mă-i scăpa,
Ca pe-un frate te-oi căta”.

Murgul sprinten se repede.
În zadar! Mihai mi-l vede!
“Stai, hoț-popă, dragul meu,
Să-ți arăt cine sunt eu!”

Și cum zice, mi-l chitește,
Drept în frunte mi-l lovește!
“Ura!” Vulturul din nori
Răcni falnic de trei ori.

1843, Ocna